

Ch ư ng 33

Tái Hôn

“Ngày mai chúng ta ỉ Washington!”

Lúc C nh M c V ỏi câu này, tôi v a t nh d y, ch a k p ánh r ng, r a m t. Tôi m h nhìn anh. “Anh ỏi gì? Ngày mai?”

“ , visa c a em tu n sau h t h n r i, n u làm cái khác, không bi t s ph i ỉ bao lâu.”

“ ỉ thì ỉ, em không v i.”

“Nh ng anh v i.” C nh M c V ỏi. “H n n a, ba m anh r t mu n g p em.”

Nghe câu này, u óc tôi l p t c m ng t ng c nh cô bé L Lem c g vào nhà giàu, b k th , coi th ng trong các b phim truy n hình th n t ng. Tôi b t an h i C nh M c V : “Thái c a ba m anh v i C nh gia th nào? H còn trách ba em không?”

“Em yên tâm ỉ, ba m anh u là ng ỉ t t”.

Qua m y l n ti p xúc gián ti p, tôi có th nh n ra Ngô C n Mân khí khái h n ng ỉ, nh ng dù sao ba tôi ã h i gia ình h c t nh c phân ly nhi u n m. Tôi không th t ng t ng h nhìn nh n C nh gia, nhìn nh n tôi nh th nào.

Nghe ỉ ngh l i, tôi th y C nh M c V không ph i nhân v t nam chính nhu nh c trong m y b phim truy n hình th n t ng. Anh dám a tôi ỉ M k t hôn, ch c anh ã chu n b âu vào y, không tôi ph i ch u u t c. H n n a, b y gi tôi ã có con, m d a h i con, ng ng nh p th t.

Nghe n ây, tôi l p t c ng d y thu d n r i h i C nh M c V : “Anh ã t vé máy bay ch a?”

“Không c n t, ba anh cho máy bay n ón em.”

Tôi mu n ỏi: “Th i bu i này x ng d u t , máy bay ch khách c ng th i ít khí carbon h n” nh ng tôi c kìm ch , không lên ti ng.

Khi chi c máy bay t nhân c a Ngô gia áp xu ng Washington, m t tr n tuy t l n p n. Qua c a kính máy bay, l p tuy t dày và tr ng toát càng khi n thành ph xa l này thêm ph n l nh l o.

C a khoang máy bay m ra, tôi nhìn th y có r t nhi u ng i ang ng l i ra, h u m c nh ng b trang ph c cao quý. ng u là m t ng i àn ông và m t ng i ph n có khí ch t phi phàm. Tôi nheo m t nhìn cho rõ, ng i àn ông trông có v gi ng Ngô C n Mân.

L n u tiên g p cha m ch ng trong tình hu ng b t ng , còn là ng i ng u gia t c Ngô th nghe danh ã lâu, tôi th p th m khoác tay C nh M c V xu ng máy bay, i n tr c m t h , nh n ánh m t dò xét c a m i ng i.

“Ngôn Ngôn, ây là ba m anh.” L n u tiên trong i, tôi có d p quan sát k l ng Ngô phu nhân trong truy n thuy t. Bà úng là ng i ph n gi i giang, mang v p không kiêu k .

“Bác trai, bác gái... Con chào hai bác!”

H m m c i g t u.

Qu nhiên, tình ti t “c u huy t” trong phim truy n hình không xu t hi n. Thái c a Ngô C n Mân và phu nhân i v i tôi r t nhã nh n, khi n ng i i đi n không h c m th y gi t o. c bi t là Ngô phu nhân, không i C nh M c V gi i thi u, bà ã ti n lên vài b c, nhi t tình n m tay tôi, c t gi ng thân thi t: “Ngôn Ngôn...”

Bàn tay c ch m sóc c n th n c a bà mang l i c m giác d ch u nh ng i m . Tôi thích bà t lúc ó.

“S c m t con không t t l m, có ph i trong ng i khó ch u?” Bà h i.

Nh n ra s quan tâm chân thành c a bà, tôi c ng không gi b ng phó: “C ng h i h i, nh ng xu ng máy bay con ã nhi u r i !”

“Có ph i máy bay nh quá nên không d ch u?”

“Không ph i âu , con th y r t d ch u.” Tôi v i l c u, ch có hai chúng tôi ng i trên chi c máy bay ch a m i m y ng i, qu th c là không nh .

“Không ph i do máy bay.” C nh M c V nói giúp tôi. “Cô y ang có thai nên b ghen.”

“Có thai?”

“Có thai?”

Hai vợ chồng Ngô Công Nhân Mân đứng thanh kê lên vỉa hè nhìn nhau rồi nhìn xuống nhau, có thể thấy tình cảm này khi nhìn nhau vui mừng.

Tôi làm Công Nhân M c V , dùng ánh mắt hỏi: “Anh vẫn chưa cho ba mẹ biết chuyện em mang thai?”

Công Nhân M c V mỉm cười với tôi, sau đó, anh kéo tôi đi gặp người khác. “Ngôn Ngôn, đây là chú hai của anh.”

Đây là chú hai Ngô Công Nhân Hoa, người từng bày mưu tính kế hãm hại Công Nhân M c V ? Tôi quan sát kỹ lưỡng, đó là người đàn ông ngoài năm mươi tuổi, trầm yểu nghiêm túc.

Ngô Công Nhân Hoa vỗ vai Công Nhân M c V . “Vincent, cậu đi cùng cháu cậu tốt cho cậu nhé!”

Có thể do ông ta nghiêm trang quá tít, tôi không hề nhìn ra vẻ thâm hiểm, tàn nhẫn, nên cháu ruột của mình cũng không bỏ qua tận cùng của ông ta. Nhưng cuối cùng, trông ông ta thật hòa nhã, thân thiện.

Dinh thự của Ngô Công Nhân Mân không xa hoa như trong tưởng tượng của tôi, nói đúng hơn, xa hoa ngoài sức tưởng tượng của tôi. Ngôi biệt thự nằm ở vị trí sau núi, trước là hồ nước, trông giống một vùng phồn thịnh, đẹp và khác biệt. Cấu trúc biệt thự mang phong cách kiến trúc Gothic, nhà của Ngô gia nhỏ nhắn gọn gàng, tráng lệ, nguy nga hiếm thấy.

Tôi bất giác cảm thán một câu: “Đẹp quá!” Ngô phu nhân nói cho tôi biết, đây là Ngô Công Nhân Mân thích kiến trúc sang trọng Trung Quốc mà ông thích nhất thì tốt. Tính toán quy hoạch thì các khu vực, chính quyền địa phương không cho Ngô gia xây dựng biệt thự mang phong cách Trung Quốc khác biệt này như Ngô Công Nhân Mân kiên quyết mua cho người phương Tây biệt thự nào là phong cách kiến trúc cổ xưa của Trung Quốc. Ông tận hưởng thú vui công sự của mình thật ý nghĩa.

Sau đó, Ngô phu nhân nói: “Vincent có nhiệm vụ gì ông ý. Cấu trúc biệt thự là tính cách, chức năng quy hoạch thì nếu gì đó thì sẽ không bao giờ thay đổi...”

Thấy tôi không hiểu thâm ý trong câu nói của bà, Ngô phu nhân cười cười. “Đi thôi, bác đưa con đi thăm phòng của Vincent. Hai năm trước, nó đã trang trí lại theo ý mình, thay đổi hoàn toàn thì tốt mà ba nó thích nhất.”

Tôi lặng lẽ đi theo Ngô phu nhân vào phòng của Công Nhân M c V . Khi nhìn thấy căn phòng có phong cách ấm áp, lãng mạn, hoàn toàn khác phong cách của vùng phồn thịnh, tôi không khỏi ngạc nhiên, tưởng chừng đây chỉ là ảo giác. Trước mặt tôi chính là căn phòng của tôi, nói đúng hơn, là phòng của tôi và Công Nhân M c V Trung Quốc. Giấy dán tường màu hồng phấn, đèn pha lê màu tím nhạt,

rèm c a màu ngà, chỉ c gi ng ôi tr ng mu t, c k t ng y nh ng chỉ c c mà tôi s u t m, t t nhiên có c b c c d quang tôi yêu thích...

Nh ng chỉ c c c d quang tr c m t tr nên m h .

Ngô phu nhân nh nhàng n m tay tôi. “Ngôn Ngôn, Ngô C n Mân nói hai n m tr c có m t cô gái g i email cho ông y, trong ó toàn là nh Vincent lúc nh . Cô gái còn nói cho ông y bi t, Vincent ang thành ph A... Cô gái ó là con ph i không?”

Tôi l ng l g t u.

“Tr c ây, bác ngh mãi c ng không ra, t i sao con l i gi u Vincent, nói s th t cho chúng ta bi t. Sau ó, Vincent b o con vì hi u nh m mà kiên quy t r i xa nó, còn b t ch p t t c òi ly hôn. B y gi bác m i hi u, con mu n Vincent ra i mà không v ng b n i u gì...”

Ngô phu nhân đ ng l i. L n này, tôi ã hi u thâm ý c a bà. Tuy tôi làm nhi u chuy n nh v y nh ng C nh M c V ch a bao gi quên C nh gia, t ng chi ti t nh trong c n phòng này là minh ch ng hoàn h o nh t.

 ng ký k t hôn M không ph i chuy n d dàng. Nhân viên làm th t c xét duy t h s c a chúng tôi vô cùng nghiêm kh c, h t nói h chi u, visa c a tôi không h p l l i nói có kh n ng k t hôn gi đi dân, c nh tôi mu n k t hôn n i này l m. Tôi tr ng m t v i k u têu. “ ây chính là lu t hôn nhân áng tin mà anh nói y à? K t hôn còn khó h n ly hôn.”

“... Anh s gi i quy t.”

May mà C nh M c V ã có s chu n b t tr c, g i lu t s n.

Sau khi lu t s v a gi i thích v a a ra b ng ch ng h p tình h p lý, nhân viên làm th t c m i tin tôi và C nh M c V ã tr i qua m t cu c sinh ly t bi t oanh li t, khó kh n l m m i có th n c v i nhau, tu thành chính qu .

V i s tôn tr ng tình yêu chân chính, nhân viên làm th t c th n tr ng óng d u cho chúng tôi, còn chúc chúng tôi h nh phúc.

Nh n t ch ng nh n k t hôn, tôi nhìn cái tên xa l trên ó: “Ngô D c, Vincent Wu”, r i l i quay sang ng i àn ông bên c nh. úng là anh, ng i àn ông tôi yêu tám n m, ch i su t tám n m. Lúc này, tôi m i yên tâm khoác tay ch ng m i c i, r i kh i n i ng ký k t hôn.

B i chúng tôi m t nhi u th i gian làm th t c nên s c tr i ã d n t i, bên ngoài tuy t l t ph t r i. Tôi không rành ng ph Washington, do ó, khi C nh M c V d ng xe tr c m t qu ng tr ng t i en, xu ng xe, m c a cho tôi, tôi th y hoàn toàn m m t. “ ây là âu v y?”

“Em xu ng xe r i s bi t ngay.”

Tôi v a xu ng xe, èn trên qu ng tr ng t nhiên b t sáng. Khi ánh èn b ng lên trong êm t i, tôi m i nhìn rõ qu ng tr ng c tr i th m . T m th m tr i dài t i m t b c cao th n thánh. Cha c ng trên, i chúng tôi qua bên ó ón nh n l i chúc phúc c a Th ng .

Hai bên th m có r t nhi u ng i n m c ch nh t , r t nhi u ng i qua ng c ng đ ng b c, t i n l i g n theo dõi.

Khách s n phía i di n b t èn nh p nháy t khi nào. Có r t nhi u ng i ang ch i ch ng ki n tình yêu c a chúng tôi m hoa k t trái.

Ni m vui b t ng khi n tôi lu ng cu ng.

Sau ó, m t bàn tay n m ch t tay tôi. C m giác không ph i C nh M c V , tôi l p t c quay u, b t g p g ng m t t i c i r ng r c a ba tôi.

“Ba, sao ba l i n ây?” Tôi vui m ng khôn xi t, nhào vào lòng ông.

“Con gái yêu quý c a ba l y ch ng, ba có th không n sao?” Ba tôi v a c i v a v l ng tôi. Ông kéo tay tôi giao cho C nh M c V . “L n này, ba th t s yên tâm r i.”

“Con ã nói, con s không buông tay cô y... Con nói c, nh t nh s làm c.” C nh M c V nâng tay tôi, eo chi c nh n b ch kim n m nào vào ngón áp út c a tôi.

“Ngôn Ngôn, anh yêu em!”

Khúc nh c c i không bi t vang lên t bao gi , ph áo hoa n tung trên b u tr i, r c r m t vùng.

D ng nh hoa tuy t trên không trung u c th p sáng, gi ng t ng gi t pha lê nhi u màu s c r i xu ng ch n phàm tr n, ch làm ch ng cho câu: “Anh yêu em”c a C nh M c V .

Bu i l k t thúc, d t i c b t u, C nh M c V ôm tôi i m i r u khách. Tôi g n nh không quen khách d t i c c i, ngoài Bill và m t bóng ng i màu tr ng góc phòng t i c. Bill v n nhìn tôi b ng ánh m t xuyên th u. Tôi né tránh cái nhìn nóng b ng c a anh ta, tình c b t g p m t hình bóng ng trong góc phòng.

Ban u, tôi còn t ng mình nhìn nh m. Tôi b t giác nhìn k h n, ng i ó úng là H a Ti u N c, âm h n không tan.

L i m t l n n a g p cô ta trong ám c i, C nh M c V v n là chú r , tôi v n là cô dâu. Còn cô ta, dung m o khuynh thành ngày nào bi n m t, thay vào ó là v ti u t y, khó coi. Chi c gai nh n cô ta l i trong lòng tôi ã không còn t n t i. Khoác tay chú r luôn khi n ng i khác iên o c a tôi, tôi m i hoàn toàn hi u rõ, trong câu chuy n tình yêu này, t u n cu i tôi u là n chính, không ai có th thay th .

“Là anh b o ng i a cô ta n ây.” Gi ng c a C nh M c V vang lên bên tai tôi.

Tôi nh ng ánh m t nghi ho c nhìn C nh M c V . “T i sao?”

“Ch ng ph i em mu n cho cô ta xem m t màn k ch h p d n hay sao? Th nào, anh s p x p b i c nh không t i y ch ?”

Tôi o m t quanh khách s n sang tr ng nh t Washington, âu ch n gi n là “không t i”.

C nh M c V cúi m t, b môi m m m i c a anh ph xu ng môi tôi. Trong lúc tôi kinh ng c hé r ng, u l i c a anh ã a vào m t cách quy t oán.

R t lâu sau này, m i khi nh n n hôn n ng nân t i ám c i, tôi u m t, tìm p nhanh, th y bu i t i hôm ó, chúng tôi hôn cu ng nhi t n m c nào tr c m t m i ng i. May mà ng i M r t thoáng, h u vui v ch ng ki n c nh t ng nóng b ng này.

Hôn n khi áy m t C nh M c V tr nên h n n, anh m i buông tôi ra, giúp tôi ch nh l i c áo. “ áng t i c là c th em không t i n, không th cho cô ta th y th nào là kích tình tiêu h n th c s .”

“Anh cô ta s ng n ngày hôm nay, không ph i vì mu n cô ta ch ng ki n c nh ‘kích tình tiêu h n’ y ch ?” Lúc ó c ng ch vì t c gi n nên tôi m i nói nh ng l i khiêu khích này, b o tôi cùng C nh M c V đi n th t... tôi th t s không làm n i.

“Anh luôn cho r ng ý ki n này không t i.”

“Anh ng có m m ng vì n vông.”

Bóng l ng cô c c a H a Ti u N c bi n m t kh i phòng ti c. M t nhân viên ph c v a cho tôi m t phong th , ph ng ph t mùi n c hoa c a H a Ti u N c.

Tôi m ra, bên trong vi t:

“C nh An Ngôn, k t l n u tiên g p cô, tôi ã bi t, ngoài cô ra, trong m t anh y không th có b t c ng i ph n nào khác.

Con ng i bi ai nh t chính là khi t t c m i ng i u th y cô r t h nh phúc, duy nh t b n thân cô không nhìn th y.”

Tôi c m lá th u i theo. Nh ng H a Ti u N c và m t bóng l ng cao l n ã cùng bi n m t trong êm tuy t r i c a Washington. C nh M c V u i theo tôi, giúp tôi m c áo khoác dày, ph i i hoa tuy t trên tóc tôi.

“Anh bi t, em luôn trách anh quá nhân t v i cô ta. Th t ra, anh ch c m th y cô ta không áng ý t i, n m c anh th ng xuyên quên m t s t n t i c a cô ta...”

“Nh ng cô ta v n luôn ý n anh.”

“Em yên tâm. L n này cô ta s th c s bi n m t. Em s không bao gi ph i g p l i cô ta hay nghe b t c tin t c gì v cô ta. Dù cô ta có ch t u ng, c ng ch ng liên quan n anh.”

“Anh a cô ta n M là cô ta tham d hôn l c a anh?”

C nh M c V n n c i nh t. “ u tiên, anh xin ính chính l i, ng i a cô ta n n c M không ph i anh, mà là chú Mã.”

“Có khác bi t sao?”

“Em còn nh l n chúng ta t ch c ti c thành ph A không? H a Ti u N c t nhiên xu t hi n, ba sai ng i a cô ta i y.”

Làm sao tôi có th quên. Cu i cùng, anh v n không ành lòng nên c u cô ta.

“Anh bi t ba s không tha cho cô ta nh ng anh không mu n can thi p. Cô ta ã dám t M tr v , ch c c ng bi t s ph i i m t v i chuy n gì. Không ng chú Mã gi u anh c u cô ta...”

“Chú Mã ?”

“ úng v y. Sau ó anh b o chú y giao H a Ti u N c cho anh. Chú y c u xin anh tha cho cô ta m t l n, chú y nói, tr c ây chú có m t cô con gái qua i vì b nh t t. H a Ti u N c gi ng con gái chú y, c ng áng th ng nh v y... Chú y còn nói, ch c n anh tha cho cô ta, chú y b o m s không cô

ta xu t hi n tr c m t anh. Chú Mã theo anh lâu nh v y nh ng ch a t ng c u xin anh i u gì, vì th anh ã ng ý. Nh ng dù sao chú y c ng ph n b i anh, mà chuy n ph n b i, có l n th nh t s có l n th hai.”

Tôi t nhiên nh n m t chuy n khác, li n h i anh: “Sau ó chú Mã ã a H a Ti u N c ra kh i H i Hiên, còn a cô ta i M . Anh có bi t v này không?”

“Mãi sau này anh m i bi t. Lúc ó anh b n tìm em, làm gì có tâm tr ng quan tâm n b n h . Sau khi n M , anh m i sai ng i i tìm b n h . Hôm ó, anh mu n k t thúc v i H a Ti u N c nh ng khi nhìn th y cô ta ph i d a vào máy hô h p m i duy trì m ng s ng trong phòng b nh, t nhiên anh c m th y, cái ch t i v i cô ta là m t s gi i thoát. Cô ta t ng cô ta ã th ng, cô ta cho r ng em s không bao gi tha th cho anh...”

Tuy t r i ng p tr i, tôi không còn nhìn th y bóng l ng H a Ti u N c, tôi không bi t cô ta i âu nh ng tôi hy v ng cô ta s ng t t, vì c cu c i cô ta là bi k ch, tôi hy v ng cô ta có th hi u rõ ý ngh a c a cu c s ng th i kh c cu i cùng c a cu c i.

Ti c r u v n ch a k t thúc, m ch ng tôi ã c t gi ng y quan tâm: “M th y Ngôn Ngôn h i m t r i, con a v con v nhà tr c i, ba m và chú hai ti p khách là c, không sao âu.”

Nh c n chú hai c a C nh M c V , tôi l i a m t v phía Ngô C n Hoa ang b n r n ti p khách. Sau hai ngày ti p xúc, tôi phát hi n ông y r t gi ng C nh M c V , b ngoài l nh lũng, bá o nh ng giàu long tr c n.

M t l n, nhìn th y m t con chó hoang g n Ngô gia, ông y l p t c g i i n n trung tâm c u giúp ng v t, b o ng i ta t i a con chó i. Tôi r t khó t ng t ng ng i nh ông y vì quy n l c mà hãm h i cháu ru t c a mình.

Trên ng v nhà, tôi h i dò C nh M c V : “Hình nh chú hai c a anh luôn b o v anh?”

C nh M c V dãi m t v phía tr c, tr l i: “ , hai n m nay ba anh g p nhi u tr ng i, Ngô gia l i có nhi u k hứy nên không ti n b o v anh. Toàn là chú hai d y anh x lý công vi c làm n c a Ngô th . N u không có chú y, anh không th nhanh chóng ng v ng Ngô th nh bây gi .”

“T i sao chú y làm v y?”

“Có l chú y cho r ng, anh thích h p qu n lý Ngô gia h n Tim.”

Tôi g t u. Nói xa nói g n ã nhi u, tôi h i th ng v n mu n bi t: “Anh t ng nói v i ba, ng i b t cóc anh do chú hai sai khi n, là anh nói d i ba ph i không?”